

Významné životní jubileum

Doc. MUDr. Marie Viktorinové, CSc.

Ačkoliv není příliš zdvořilé zmiňovat u dam jejich věk, dovoluujeme si tuto společenskou zásadu porušit a připomenout významné životní jubileum, kterého se dožívá naše dlouholetá spolupracovnice paní doc. MUDr. Marie Viktorinová, CSc.

Paní docentka se narodila 6. května 1943 a po úspěšném ukončení studia na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci v roce 1967 nastoupila jako interní aspirantka do Laboratoře pro výzkum fyziologie kůže při Klinice chorob kožních a pohlavních v Olomouci. Od roku 1968 pracovala na vědeckém výzkumu jako odborná pracovnice a posléze jako samostatná vědecko-technická pracovnice. Kromě vědecko-výzkumných aktivit se však paní docentka po celou dobu intenzivně věnovala také klinické praxi. Postupně úspěšně složila atestaci I. a II. stupně z oboru dermatovenerologie a stala se vedoucí alergologické poradny a od roku 1993 i vedoucí lůžkového oddělení kliniky. Svoje aktivity na poli vědecko-výzkumném se snažila s úspěchem zavádět do praxe, o čemž mimo jiné svědčí udělení patentu na vývoj bakteriální vakcíny ve spolupráci s Ústavem mikrobiologie LF UP. Tato vakcinační terapie byla zavedena do léčebných postupů u akné, stafylokokových pyodermií, mikrobiálního a atopického ekzému i u recidivujících erysipelů. Paní docentka se rovněž podílela ve spolupráci s urologickou klinikou na vývoji vakcín pro léčbu chronických urologických

zánětů a ve spolupráci s gynekologickou klinikou na vývoji vakcín pro léčbu kvasinkových infekcí. Je logické, že téma vakcinoterapie bylo také předmětem její disertace. Práci „Perorální mikrobiální vakcíny v léčbě kožních chorob“ úspěšně obhájila v roce 1991.

Dalším nosným tématem práce paní docentky byla problematika urtikárií. Postupně se stala jednou z nejuznávanějších odbornic na tomto poli, a byla proto vyhledávanou přednášející na různých odborných fórech. Výstupem byla také řada odborných prací v různých periodikách a rovněž monografie „Kopřivka a angioedém“. Habilitační práce „Amitriptylin v léčbě fyzikálních kopřivek“, úspěšně obhájená v roce 1993, byla vyústěním jejího vědeckého zaměření. Paní docentka byla řešitelkou a spoluřešitelkou řady úspěšně obhájených výzkumných záměrů a grantů, jejichž výsledky byly publikovány v odborném tisku. Nedílnou součástí práce paní docentky bylo rovněž klinické hodnocení řady léčiv a preklinické testování extern před jejich zavedením do praxe.

Nelze vynechat zmínku o dlouholeté pedagogické činnosti docentky Viktorinové. Od roku 1994 byla zástupkyní přednosty pro výuku. Pravidelně přednášela a podílela se i na praktické výuce všech směrů studia na lékařské fakultě. Studentům se vždy snažila důsledně a názorně předávat své dlouholeté zkušenosti, a proto byla oblíbenou pedagožkou. Působila také jako školitelka mnoha studentů ve SVOČ a v postgraduálním doktorandském studiu.

Kromě pracovních povinností se paní docentka věnovala naplno své rodině. Její dcera je lékařka-internistka a syn inženýr. Volný čas věnuje především svým vnukům. Málo se ví o excelentním kuchařském umění paní docentky, osazenstvo kliniky často vzpomíná na „králíka po francouzsku“ či „kubánské maso“ a jiné kulinářské speciality. Přestože paní docentka odešla před 4 lety do důchodu, spolupráci s kožní klinikou rozhodně nepřerušila a stále publikuje a přednáší na odborných fórech. Zůstává i aktivním členem redakční rady časopisu Dermatologie pro praxi.

Přejeme paní docentce do dalších let hodně zdraví, optimismu a spokojenosti v kruhu svých nejbližších.

*Za kolektiv kožní kliniky
Martin Tichý a Dagmar Ditrichová*